

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Otuz Sekiz

Jeff Pippenger
2026-01-30

Otuz Sekizinci Numara

Gökten İnen Ekmek sınaması, İsa'nın günlerinde öğrenciliğin omega sınamasıydı; ayrıca, kadim İsrail'in antlaşma tarihinin alfa'sında temsil edilen manna sınamasıyla ilişkisi bakımından da omega idi. Başlangıç manna idi; son ise Gökten İnen Ekmek idi. Omega daima en büyüğüdür; bu nedenle, öğrencilerin en büyük terk edişi, Kefarnahum'u Mesih'in tarihinde ve öğrencilik sınamasında omega olarak işaretler.

O zaman İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Kim ardından gelmek isterse, kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. Çünkü kim canını kurtarmak isterse onu yitirecektir; kim de benim uğruma canını yitirirse onu bulacaktır. İnsan bütün dünyayı kazanıp da kendi canını yitirirse, ne kâr eder? Ya da insan, canının karşılığında ne verebilir? Çünkü İnsanoğlu, Babasının yüceliğinde melekleriyle birlikte gelecek; o zaman her birine yaptıklarına göre karşılığını verecektir. Size doğrusunu söylerim: Burada duranlardan bazıları, İnsanoğlunu krallığı içinde gelirken görmeden ölümü tatmayacaklardır.” Matta 16:24-28.

Kefarnahum bir omega sınamasıdır. Kefarnahum'daki sınama, on bakire benzetmesindeki yağ sınamasıdır; bu, gece yarısı çılgılığıyla başlar ve akılsız bakirelerin yağlarının olmadığını fark etmelerini de içeren bir dönemi başlatır. Ardından, Yuhanna 6:66'da Kefarnahum'daki krizle temsil edildiği gibi, Pazar yasasının kapanmakta olan kapısına yaklaşırken paniğe kapılmaya başlarlar. Peygamberlik bağlamında onlar “utanmışlardır.”

İşte, günler geliyor, Rab Yahve diyor ki, memlekete bir kıtlık göndereceğim; ekmek kıtlığı değil, su susuzluğu değil, Rab'bin sözlerini işitme kıtlığı. Ve denizden denize, kuzeyden doğuya kadar dolaşacaklar; Rab'bin sözünü aramak için oraya buraya koşacaklar, fakat onu bulamayacaklar. O gün güzel bakireler ve genç erkekler susuzluktan bayılacak. Samiriye'nin günahı üzerine ant içenler ve, “Ey Dan, ilâhın yaşıyor” diyenler ve, “Beer-Şeva'nın yolu yaşıyor” diyenler de düşecek ve bir daha asla kalkmayacaklar. Amos 8:11-14.

Kefarnahum'daki omega imtihanı, 2024'teki temel imtihanı izleyen omega imtihanını tipolojik olarak temsil eder. Omega imtihanı, gelinin Pazar Yasası'ndan önce mühürlendiği merhaledir. Orada ayrışma ebediyen kesinleşir; çünkü o bir kez pak kılındığında, artık yabancılar (Gentiles) Yeruşalim'in içinden sonsuza dek geçmeyecektir.

RAB Siyon'dan da kükreycik, Yeruşalim'den sesini yükseltecek; gökler ve yer sarsılacak. Ama RAB halkının umudu ve İsrail oğullarının gücü olacaktır. Böylece, Siyon'da, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB olduğumu bileceksiniz; o vakit Yeruşalim kutsal olacaktır ve bundan böyle onun içinden yabancı geçmeyecektir.

Ve o gün olacak ki, dağlar yeni şarap damlatacak, tepeler sütle akacak, Yahuda'nın bütün ırmakları suyla akacak; Rab'bin evinden bir pınar çıkacak ve Şittim Vadisi'ni sulayacak.

Mısır bir viranlık olacaktır, Edom ise ıssız bir çöl olacaktır; Yahuda'nın oğullarına karşı işledikleri şiddet yüzünden—çünkü onların diyarında masum kan döktüler. Ama Yahuda sonsuza dek kalacak, Yerusâlim de nesilden nesile. Çünkü temizlemediğim kanlarını temizleyeceğim; çünkü Rab Siyon'da ikamet eder. Yoel 3:16-21.

Yerusâlim, inceleme yargısının son safhalarında günahtan arındırılır; Zekeriya üçüncü bölümde bu, kirli Laodikya giysisinin yerine Yeşu'ya beyaz keten Filadelfya giysisinin verildiği yerdir. "O zaman Yerusâlim kutsal olacak ve artık onun içinden yabancı geçmeyecek," çünkü buğday deliceden ayrılmış ve ilk ürün sunusu olarak toplanmıştır. Bu, omega sınavında ve göklerin pencereleri açıldığında, İsa mücevherleri sandığa koyup dünyaya "Gel ve gör" dediğinde gerçekleşir. "Gel ve gör" krallığının sancağını, gelinimi, eski günlerde olduğu gibi Levililerden yaptığım sunuyu. "Gel ve gör" tapınağımı, mücevherlerle dolu sandığımı - her biri yücelik krallığının tacının bir parçası olarak hazırlanmış.

2024'ün temel alfa sınavı, tapınak omega sınavına götürür. Omega sınavı, göğün pencereleri açıldığında gerçekleşir; bu da gelinin kendini hazırladığı zamandır. Akılsız bakireler ve onların sahte barış ve güvenlik son yağmur mesajı, rüzgâr tarafından açık pencerelerden dışarı savrulurlar; çünkü bu tarihin mesajı doğu rüzgârının mesajıdır. Bu mesaj, Yeşaya'nın, doğu rüzgârı gününde dizginlenen sert rüzgârıdır; Yuhanna'nın ise yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında dizginlenen dört rüzgârıdır.

“Melekler, öfkeli bir atın kurtulup bütün yeryüzünün üzerine atılmaya çalışan hâliyle tasvir edilen dört rüzgârı tutmaktadır; bu at, geçtiği her yere yıkım ve ölüm getirmektedir.

"Ebedi dünyanın tam eşiğinde mi uyuyacağız? Donuk, soğuk ve ölü mü olacağız? Ah, keşke kiliselerimizde, halkına üflenen Tanrı'nın ruhu ve nefesi bulursa da, ayağa kalkıp yaşasınlar." Manuscript Releases, cilt 20, 217.

İslam'ın doğu rüzgârının mesajını reddedenler, isyanlarının bizzat simgesi olan rüzgâr tarafından pencereden dışarı savrulurlar. Yanılgının çerçöpü, yağsı olmayan akılsızlar zümresine ilelebet yapışmıştır. Efrayim yine putlarına bağlanmıştır. Mühürlenme zamanına ilişkin bilginin artışı ve onun üçüncü vay bağlamında İslam ile olan ilişkisini reddettiler. Tanrı, sahte son yağmur mesajlarının görkemini "utanç"a dönüştürecektir.

Halkım bilgi eksikliği yüzünden helâk oluyor: çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim, öyle ki benim için kâhin olmayasın; madem ki Tanrının yarasını unuttun, ben de çocuklarımı unutacağım.

Onlar çoğaldıkça bana karşı günah işlediler; bu nedenle şanlarını utanca çevireceğim. Halkımın günahını yiyip tüketirler ve yüreklerini onların suçuna bağlarlar. Halk nasılsa kâhin de öyle olacak; ve yollarından ötürü onları cezalandıracağım, yaptıklarına göre onlara karşılık vereceğim. Çünkü yiyecekler ama doymayacaklar; fuhuş edecekler ama çoğalmayacaklar; çünkü Rab'be kulak vermeyi bıraktılar. Fuhuş, şarap ve yeni şarap yüreği alıp götürür. Halkım

kütüklerinden öğüt ister, değnekleri onlara bildirir; çünkü fuhuş ruhu onları saptırdı ve Tanrılarında uzaklaşıp fuhşa saptılar. Dağların doruklarında kurban keser, tepelerde buhur yakarlar; gölgeleri güzel olduğu için meşe, kavak ve karaağaçların altında. Bu yüzden kızlarınız fuhuş edecek, gelinleriniz zina edecek. Kızlarınız fuhuş ettiğinde, gelinleriniz zina ettiğinde onları cezalandırmayacağım; çünkü kendileri fahişelerle birlikte olur, fahişelerle birlikte kurban keserler; bu yüzden anlayışsız halk düşecek.

Sen zina etsen de, ey İsrail, yine de Yahuda günah işlemesin; Gilgal'a gelmeyin, Bethaven'e çıkmayın; "RAB sağdır" diye yemin etmeyin. Çünkü İsrail, geri dönen dikbaşlı bir düve gibidir; şimdi RAB onları geniş bir yerde bir kuzu gibi otlatacaktır.

Efrayim putlara bağlanmıştır; bırakın onu.

İçkileri ekşimiştir; sürekli zina ettiler; onun önderleri utancı sever: Veriniz. Rüzgâr onu kanatlarına sarmıştır ve kurbanları yüzünden utanacaklar. Hoşea 4:6-19.

Uzaklaştırılan süprüntü, hem akılsız bakirelerdir hem de onların bağlandığı hatalı öğretilerdir. Kişi ne yerse odur; onlar da doğu rüzgârının mesajını reddedip bunun yerine peşi sıra kuvvetli bir aldanış getiren yalanı seçtiler ve kendi sahte esenlik ve güvenlik 'geç yağmur' mesajlarına bağlandılar. Yoel'in yeni şarabı, tam da Yeremya'nın Tanrı'nın ağzı olduğu yerde, ağızlarından kesilmiştir.

"Hakikati reddederken insanlar onun Müellifini reddederler. Tanrı'nın yasasını çiğnerken Yasa Koyucu'nun otoritesini inkâr ederler. Sahte öğretilerden ve kuramlardan put yapmak, tahta ya da taştan put yontmak kadar kolaydır. Tanrı'nın sıfatlarını çarpıtarak, Şeytan insanları O'nu yanlış bir mahiyette tasavvur etmeye sevk eder. Birçoğunun nezdinde Yehova'nın yerine felsefi bir put tahta çıkarılmıştır; yaşayan Tanrı ise, O'nun Sözü'nde, Mesih'te ve yaratılışın işlerinde açığa çıkarıldığı üzere, ancak pek az kimse tarafından tapınılmaktadır. Binlercesi doğayı ilahlaştırırken doğanın Tanrısı'nı inkâr eder. Farklı bir biçimde de olsa, putperestlik bugün Hıristiyan dünyasında, İlyas'ın günlerinde eski İsrail'de var olduğu kadar hakikaten mevcuttur. Kendilerini bilge sayan birçok kişinin, filozofların, şairlerin, politikacıların, gazetecilerin Tanrısı; zarif ve modaya uygun çevrelerin, birçok kolej ve üniversitenin, hatta bazı ilahiyat kurumlarının Tanrısı, Fenike'nin güneş tanrısı Baal'den pek de üstün değildir." Büyük Mücadele, 583.

Miller'in rüyasında, hakikî olan ile sahte olanın ayrılışı sırasında rüzgâr sahte bakireleri dışarı savurur; Rab ise açık pencerenin omega dâhilî imtihanı sırasında kendi gelinini mühürler.

İşte, habercimi gönderiyorum; önümde yolu hazırlayacak. Ve aradığınız Rab, ahit habercisi, kendisinden hoşnut olduğunuz O, ansızın mabedine gelecektir; işte, gelecektir, diyor orduların Rabbi. Fakat O'nun geliş gününe kim dayanabilir? Ve görüldüğü zaman kim ayakta kalabilir? Çünkü O, artıcının ateşi gibi ve çamaşırcı kül suyu gibidir. Gümüşü arıtan ve temizleyen gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi paklayacak; öyle ki, Rab'be doğruluk içinde takdim sunabilsinler. O zaman Yahuda'nın ve Yerusolim'in takdimi, eski günlerde olduğu gibi, önceki yıllarda olduğu gibi, Rab'be hoş gelecektir. Malaki 3:1-4.

Levioğulları, Harun'un canavarın sureti imtihanında ve sonra yine Yeroboam'ın canavarın sureti imtihanında sadık kalan o Levililerin oğullarıdır. Onlar, canavarın sureti imtihanını geçenlerdir; bu imtihan, ebedî akıbetlerinin belirlendiği ve biz mühürlenmeden önce geçmek zorunda oldukları imtihandır.

Rab bana açıkça gösterdi ki lütuf kapısı kapanmadan önce canavarın sureti oluşacaktır; çünkü bu, Tanrı halkı için, sonsuz yazgılarının belirleneceği büyük sınav olacaktır.

"Bu, Tanrı'nın halkının mühürlenmeden önce vermesi gereken sınavdır. Tanrı'nın yasasına uyararak ve sahte bir Sebt gününü kabul etmeyi reddederek Tanrı'ya sadakatlerini kanıtlayanların tümü, Rab Tanrı Yehova'nın sancağı altında saf tutacak ve yaşayan Tanrı'nın mührünü alacaklardır. Göksel kökenli gerçeği terk edip Pazar gününü Sebt olarak kabul edenler, canavarın işaretini alacaklardır." Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 976.

Canavarın sureti imtihanı, Pazar yasasındaki canavarın işareti imtihanından önceki imtihandır ve kapı kapanmadan önce geçilmelidir.

Bu, doğruları arındıran ve doğrularla doğruluktan yoksun olanları birbirinden ayıran imtihandır. Bu, Daniel, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'nun, Babil'in yiyecekleriyle beslenenlerden görünüşçe daha güzel ve daha semiz buldukları imtihandır. Bir zümre Göklerin ekmeğini yemişti, diğeri ise Babil'in ekmeğini. Bu, Kefernahum'daki havrada ekmeğe ilişkin imtihandır.

Dıştan bakıldığında, şu anda içinde bulunduğumuz sınanma zamanı, canavarın sureti sınamasıdır; bu, Amerika Birleşik Devletleri içinde kilise ile devletin birleşimidir. Buna paralel içsel sınanma zamanı ise, insanlığın suretini tezahür ettiren bir bakireler sınıfını ve insanlıkla birleşmiş İlahiyetin suretini tezahür ettiren başka bir bakireler sınıfını belirler. Malaki, Levililerin arındırılması ve tasfiyesini tanımladıktan sonra, Tanrı bir sınama ortaya koyar.

Ve yargı için size yaklaşacağım; büyücülere, zinakârlara, yalancı yemin edenlere, ücretli işçiye ücretinde zulmedenlere, dula ve öksüze zulmedenlere, yabancıyı hakkından çevirenlere ve benden korkmayanlara karşı tez bir şahit olacağım, diyor Orduların RAB'bi.

Çünkü ben RAB'bim, değişmem; bu nedenle, ey Yakup'un oğulları, helak olmadınız. Malaki 3:5, 6.

İlk sınav Tanrı'dan korkmaktır ve Antlaşmanın Elçisi'nin sınamasında başarısız olan zümreye, sefil, bedbaht, yoksul, kör ve çıplak olmakla örtüşen akılsız bakirelerin her biri için birer tane olmak üzere beş kınama yöneltilir; beş akılsız bakireye tekabül eden bu beş peygamberî nitelik, "ve Benden korkmazlar" ibaresiyle özetlenmiştir. Bunlar, temel ilk alfa sınavında başarısız olanlardır. Tanrı'nın asla değişmediğini anlamadıkları için başarısız oldular. Bunlar, 2024 yılındaki temel dışsal alfa sınavında başarısız olanlardır.

Geçmişin tarihinden öğrenilmesi gereken dersler vardır; ve herkes, Tanrı'nın şimdi de her zaman yaptığı gibi aynı ilkelerle işlediğini anlasın diye bunlara dikkat çekilmektedir. O'nun eli, şimdi de, O'nun işinde ve uluslar arasında, tıpkı müjdenin ilk kez Aden'de Âdem'e ilan edildiği zamandan beri olduğu gibi görülmektedir.

Ulusların ve kilisenin tarihinde dönüm noktası olan dönemler vardır. Tanrı'nın takdiriyle, bu farklı krizler geldiğinde, o zaman için ışık verilir. Kabul edilirse ruhsal ilerleme olur; reddedilirse, ardından ruhsal gerileme ve batış izler. Rab, kendi sözünde, Müjde'nin taarruzi çalışmasının geçmişte nasıl yürütüldüğünü ve gelecekte, şeytani güçlerin son olağanüstü hamlesini yapacakları nihai çatışmaya kadar, nasıl yürütüleceğini açığa koymuştur. Bible Echo, 26 Ağustos 1895.

Laodikyalılar, Tanrı'nın insanlarla muamelesinin her zaman aynı olduğunu görmezler. Işık yahut yağ alınır, bereket vardır; alınmazsa, gemi kazasına uğranır.

Geçmiş çağlarda Rab, göklerin Tanrısı, sırlarını peygamberlerine vahyetti. O'nun katında şimdiki zaman da gelecek de aynı ölçüde açıktır. Tanrı'nın sesi çağlar boyunca yankılanır, insana nelerin vuku bulacağını bildirir. Krallar ve prensler kendileri için takdir edilmiş zamanda yerlerini alırlar. Kendi tasarılarını icra ettiklerini sanırlar; oysa gerçekte Tanrı'nın buyurduğu sözü yerine getirmektedirler.

Pavlus, Tanrı'nın geçmişte insanlıkla olan muamelelerine dair kayıtların "çağların sonunun üzerimize geldiği bizlerin uyarısı için yazılmış olduğunu" beyan eder. Daniel'in tarihi bizim uyarımız için verilmiştir. "Rab'bin sırrı O'ndan korkanlarla birliktedir." Daniel'in Tanrısı hâlâ yaşar ve hüküm sürer. O, halkına karşı gökleri kapamamıştır. Yahudi çağında olduğu gibi, bu çağda da Tanrı sırlarını kulları olan peygamberlere açıklar.

Elçi Petrus şöyle der: 'Bizde ayrıca daha sağlam peygamberlik sözü de vardır; karanlık bir yerde parlayan bir ışığa dikkat eder gibi, gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek ona kulak vermeniz iyi olur; önce şunu bilerek: Kutsal Yazı'daki hiçbir peygamberlik sözü özel bir yoruma bağlı değildir. Çünkü peygamberlik eskiden insan iradesiyle gelmedi; fakat Tanrı'nın kutsal insanları, Kutsal Ruh tarafından sevk edilerek konuştular.'

İmansız ve tanrısız olanlar, peygamberlik sözüyle önceden bildirilen zamanın alametlerinin önemini ayırt edemezler. Cehaletlerinden ötürü esinli kaydı kabul etmeyi reddedebilirler. Ne var ki, Hristiyan olduklarını iddia edenler, yüce "Ben Ben'im"ın tasarılarını bildirmek için kullandığı yol ve vasitalardan küçümseyerek söz ettiklerinde, hem Kutsal Yazılar'dan hem de Tanrı'nın kudretinden habersiz olduklarını gösterirler. Yaratıcı, insan tabiatında hangi unsurlarla muhatap olduğunu tam olarak bilir. Murad edilen neticeleri elde etmek için hangi vasıtaları kullanacağını bilir.

İnsanın sözü boşa çıkar. İnsanların iddialarını kendine dayanak edinen kimse titremekte haklıdır; çünkü bir gün enkaza dönmüş bir gemi gibi olacaktır. Tanrı'nın sözü yanılmazdır ve ebediyen bakidir. Mesih şöyle buyurur: "Doğrusu size derim ki, gök ve yer geçip gitmedikçe, her şey yerine gelinceye kadar, Yasa'dan bir nokta ya da bir çizgi dahi hiçbir surette geçmeyecektir." Tanrı'nın sözü, sonsuzluğun tükenmez çağları boyunca baki kalacaktır. Youth Instructor, 1 Aralık 1903.

Tanrı asla değişmez ve O, her zaman yaptığı gibi aynı esaslar üzere iş görür.

"Tanrı'nın yeryüzündeki işi, çağdan çağa, her büyük reform ya da dinî harekette dikkat çekici bir benzerlik sergiler. Tanrı'nın insanlarla muamelesinin ilkeleri her zaman aynıdır. Günümüzdeki önemli hareketlerin geçmiştekilerde bir karşılığı vardır ve kilisenin eski çağlardaki deneyimi, kendi zamanımız için büyük değer taşıyan dersler içerir." Büyük Tartışma, 343.

Malaki'nin üçüncü bölümünün ilk dört ayeti, Antlaşmanın Elçisi'nin yolunu hazırlayan habercinin kimliğini ve Levililerin tasfiye edilip arındırılmasını belirler. Sonra Rab, Laodikya üzerine yargı ilan eder; Tanrı'dan korkmadıklarını teşhis eder; bu da üçüncü meleğin temel alfa sınavında başarısız oldukları anlamına gelir. Onlardaki korku eksikliği, bilginin kasıtlı olarak reddedilmesini temsil eder ve reddettikleri bilginin bağlamı, yolu hazırlayan haberci ile onu izleyen İlahî Elçi'ye ilişkin tarihin kabulüdür. Bütün peygamberler son günleri tanımlar ve gerçek bir hareket mevcut olmasaydı, sahte bir ıslah hareketini teşhis etmenin bir nedeni olmazdı.

"Fakat Şeytan boş durmuyordu. Şimdi, diğer her reform hareketinde denediğini denedi—gerçek işin yerine onlara sahtesini kabul ettirerek halkı aldatmak ve mahvetmek. Hristiyan kilisesinin birinci yüzyılında nasıl sahte Mesihler ortaya çıktıysa, on altıncı yüzyılda da sahte peygamberler ortaya çıktı." The Great Controversy, 186.

Malaki 3'ün ilk altı ayetinin bağlamı, yüz kırk dört binin ıslah hareketi içindeki Levililerin ayıklanması ve arıtılmasıdır. Future for America ya bizzat o hareketin kendisidir ya da çok sayıdaki sahtelerinden biridir. Ardından Malaki şöyle der:

Atalarınızın günlerinden beri hükümlerimden saptınız ve onları tutmadınız. Bana dönün, ben de size dönerim, diye buyuruyor Orduların Rabbi. Malaki 3:7.

Dört nesle yayılan tedricî isyan, Yoel kitabının girişini ve zeminini teşkil eder; Malaki de burada, "ta atalarınızın günlerinden beri uzaklaştınız" dediğinde aynı tedricî isyanı teşhis eder. 1863'ten, isyanın ilk neslinin atalarının günlerinden bu yana, onlar Tanrı'dan gitgide daha da uzaklaştılar. Süregiden günahları aleyhine ilan edilen hüküm, Laodikya çağrısıyla dengelenir; bu çağrı, hazin bir tonla, yalnızca geri dönerlerse Tanrı'nın da onlara döneceğini vaat eder.

Fakat siz, "Hangi hususta döneceğiz?" dediniz. İnsan Tanrı'yı soyar mı? Oysa siz benden çaldınız. Ama siz, "Senden hangi hususta çaldık?" diyorsunuz. Onda birlerde ve sunularda. Bir lanetle lanetlendiniz; çünkü benden çaldınız, hem de bütün bu ulus.

Bütün ondalıkları ambara getirin ki evimde yiyecek bulunsun; şimdi beni bununla sınayın, diyor Orduların RAB'bi: size göklerin pencerelerini açıp üzerinize öyle bir bereket dökmeyecek miyim ki, onu alacak kadar yer kalsın.

Ve sizin uğrunuza yiyip bitireni azarlayacağım; o toprağınızın ürünlerini yok etmeyecek; asmanız tarlada meyvesini vaktinden önce dökmeyecek, diyor orduların Rabbi. Ve bütün uluslar sizi kutsanmış sayacak; çünkü siz hoş bir diyar olacaksınız, diyor orduların Rabbi. Malaki 3:5-12.

2024'teki alfa nitelikli temel haricî sınavı, 2026'daki taç taşı mahiyetindeki dâhilî sınav izler. O taç taşı sınav, göklerin pencereleri açıldığında gerçekleşir; muzaffer kilise bağlamında bu açık

pencerelerin tanımlandığı üç yer Malaki üç, Miller'ın rüyası ve Vahiy on dokuzdur. Malaki alfadır, Miller'ın rüyası orta safhadır ve Vahiy omegadır. Sınav, Mesih'in toz fırçalı adam olarak mücevherleri mücevher sandığına atmasıyla tasvir edilir. Bu mücevherler hem kendi sıraları içinde kusursuzca tertip edilmiş hakikatleri hem de geriye kalanı temsil eder. Ambar, yiyeceğin toplandığı ve dağıtıldığı yerdir. Manna sınavında, Kefernahum sınavında ve Göklerin Ekmeği'nde olduğu gibi—"yiyecek" konudur.

'Yiyecek', bakireler benzetmesinde yağdır ve karakteri, Kutsal Ruh'u ve Mesih'in karakterini geliştirenlerin yüreklerine ve zihinlerine Kutsal Ruh'u getiren peygamberî mesajı temsil eder. 'Yiyecek', Efrayim'in ayyaşlarından kesilen Yoel'in 'yeni şarabı'dır. İkinci meleğin içsel tepe taşı tapınak sınavını geçebilmek için dışsal birinci (alfa) temel sınavını geçmiş olmanız gerekir. Temeli kabul etmediyseniz, temel üzerine yükseltilecek tapınağın bir parçası olamazsınız; fakat o temel sınavını geçenler arasında değilseniz, ruhsal sahte evinizi kum üzerine inşa edeceksiniz. Yuhanna o ruhsal sahte eve 'Şeytan'ın havrası', Yeremya ise 'alaycıların meclisi' der.

"Bütün ondalıkları ve sunuları ambara getirin" buyruğu, mührün vurulduğu içsel sınamadır. Kir fırçasını kullanan adam, Tanrı'nın artakalan halkını büyütülmüş sandığın içine attı; böyle yapmakla, bütün ondalıkların ambara getirilmesi işini tasvir ediyordu. Levililer, O göklerin pencerelerinden bereket döktüğünde yukarı kaldırılan sunudur. Kir fırçasını kullanan adamın mücevherleri O'nun artakalan halkıdır ve Yeşaya'nın altıncı bölümünde bu artakalan halk onda bir olarak tanımlanır.

O zaman ben, "Ya Rab, ne zamana kadar?" dedim. O da şöyle yanıtladı: Kentler ıssız kalıp içinde oturan kalmayınca, evlerde insan bulunmayınca ve ülke bütünüyle viran oluncaya dek; Rab insanları uzaklara sürünceye ve ülkenin ortasında büyük bir terk edilmiş oluncaya dek. Ama yine de içinde bir anda bir kalacak; geri dönecek ve tüketilecektir: yapraklarını döktüklerinde özleri içlerinde olan terebint ve meşe gibi; kutsal tohum da onun özü olacaktır. Yeşaya 6:11-13.

Rab, birden çok şahitliğe dayanarak "Ne zamana kadar?" sorusunu Pazar Yasası'na işaret eden olarak belirler ve Yeşaya 6:3'te melekler, "Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların Rabbi; bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle doludur" diye ilan ederler. Kardeş White bunu Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek ile ilişkilendirir.

Onlar [melekler], bütün yeryüzünün O'nun yüceliğiyle dolacağı geleceği görürlerken, muzaffer övgü ezgisi melodik bir ilahi olarak birinden diğerine yankılanır: 'Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların RAB'bi.' Tanrı'yı yüceltmek onları bütünüyle tatmin eder; ve O'nun huzurunda, onaylayıcı gülümsemesinin altında, daha fazlasını istemezler. O'nun suretini taşımakta, O'na hizmet etmekte ve O'na tapınmakta en yüce emellerine bütünüyle ulaşırlar." Review and Herald, 22 Aralık 1896.

Yeşaya'nın altıncı bölümü, Vahiy on sekizinci bölümdeki iki sestem ilkinin görkemiyle yeryüzünün aydınlatıldığı 11 Eylül'ü tespit eder. Yeşaya "Ne zamana kadar?" diye sorduğunda, bölümün tarihi, ikinci sesin geldiği Pazar Yasası'na kadar, 11 Eylül'den Pazar Yasası'na uzanan dönem olarak tanımlanır. Yeşaya, Pazar Yasası'nda, onda bir olan bir artakalan bulunacağını bildirir. Artakalanın

içinde öz vardır—kaplarında yağ vardır.

Fakat yine de onun içinde bir onda bir [öşür] kalacaktır; o geri dönecek ve yenilecektir: yapraklarını döktüklerinde özleri içlerinde olan terebint ve meşe gibi; böylece kutsal tohum onun özü olacaktır. Yeşaya 6:13.

‘Onda bir’ olanlar, Malaki’nin ve ayrıca Yeremya’nın dönüş çağrısına cevap vererek ‘geri dönenler’dir. Onlar, Tanrılık (kutsal tohum) ile birleşmiş insanlığın ağaçlarıdır. Yenileceklerdir; çünkü onlar yalnızca haberciler değil, aynı zamanda Pentikost’un sallama sunusu ekmeklerinin sancağıdır; ulusların yiyeceği olan mesajdır.

Bu nedenle RAB şöyle diyor: Eğer geri dönersen, seni yine geri getireceğim ve önümde duracaksın; eğer değerlisini değersizden ayırırsan, ağızım gibi olacaksın; bırak onlar sana dönsünler, fakat sen onlara dönme. Yeremya 15:19.

Yeremya, meleğin elindeki, 11 Ağustos 1840, 1888 ve 11 Eylül ile temsil edilen alfa ve temel imtihan olan mesajı yiyenleri temsil eder; zira sözleri bulduğunu ve onları yediğini ifade eder.

Sözlerin bulundu, ben de onları yedim; sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu: çünkü senin adınla çağrılıyorum, ey orduların Tanrısı Rab. Yeremya 15:16.

Yeremya, meleğin elindeki küçük kitabı yediğinde Tanrı’nın adıyla çağrıldı; ve o mesaj, utancın aksine, sevinç ve sürur doğurdu. Tanrı’nın adı Yeremya’ya verildiğinde, o, Filadelfyalılar olan yüz kırk dört bini temsil eder.

Yenen kişiyi Tanrımın tapınağında bir sütun kılacağım; artık oradan bir daha çıkmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını ve Tanrımın kentinin adını—Tanrımdan gökten inen Yeni Yerusâlim’i—ve kendi yeni adımı yazacağım. Vahiy 3:12.

Yeremya, 11 Eylül’ün mesajını yedi ve 18 Temmuz 2020’nin hayal kırıklığını çekti.

Alaycıların meclisinde oturmadım, ne de sevindim; Senin elin yüzünden yalnız oturdum; çünkü içimi hiddetle doldurdun. Neden acım dâimîdir, yaram neden sağalmaz, şifa kabul etmez? Sen bana büsbütün bir yalancı gibi ve kuruyan sular gibi mi olacaksın? Yeremya 15:17, 18.

Yeremya’nın “alaycıların meclisi”, kendilerini Yahudi diye tanıtan ama olmayanların, Filadelfya ve Smirna’daki “Şeytan’ın sinagogu”dur. Yeremya sevinmedi; çünkü ilan ettiği mesaj sahteydi; sevinç değil, yalnızca utanç üretiyordu. Yeremya’nın “iyileşmeyi reddeden sürekli yarası”, alaycıların meclisinin, Yeremya, Musa ve İlyas’ın, kurumuş ölü kemikler vadisinin içinden geçen sokakta ölü oldukları sırada sevindiği üç buçuk gündü. Kuşku ve belirsizlikle dolu o dönemin ortasında Rab, Yeremya’dan geri dönmesini istedi.

Bu nedenle RAB şöyle diyor: Eğer geri dönersen, seni yeniden kabul ederim ve huzurumda durursun; ve eğer değerliyi değersiz olandan ayıklarsan, benim ağızım olursun. Bırak onlar sana dönsün; ama sen onlara dönme. Bu halka karşı seni tunçtan sağlam bir sur yapacağım. Sana karşı savaşacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve seni özgür kılmak için seninleyim, diyor RAB. Kötülerin elinden seni kurtaracağım, zalimlerin elinden seni

fidyeyle kurtaracağım. Yeremya 15:19-21.

Eğer Yeremya geri dönerse, Tanrı onu bir ordu kılacaktır; bu ordu, hem “kötüler”in hem de “dehşetli olanlar”ın ona karşı savaşacakları, fakat galip gelemeyecekleri tunç bir duvar olarak tasvir edilir. Bu, beyaz atlardan oluşan ve binicileri beyaz keten giysiler kuşanmış ordudur. O ordu, yani tunç duvar, Yeremya döndüğünde; eğer ve ne zaman ki o kıymetliyi değersizden ayırırsa, ayağa kaldırılır. Hezekiel otuz yedinci bölümde, Kızkardeş White’ın Tanrı’nın artakalan halkı olduğunu söylediği ordu, onlar geri döndüklerinde ayağa kalkar. Artakalan geri döner; sonra, kıymetliyi değersizden ayırdıklarında, güçlü bir ordu olarak ayağa kalkar ve o zaman Tanrı’nın ağzı olurlar. Gerçeğin sözünü hakkıyla bölüp ayırmalı, samanı buğdaydan ayırmalıdır; çünkü onlar, en iyi ekmeği hazırlamakta uzmanlaşmış bir değirmenci olan babalarının benimsediği aynı kuralları kullanmaktadırlar. Eğer kıymetliyi değersizden, gerçeği yanlıştan ayırırlarsa, Tanrı kötülerini ve bilgeleri ayırdığında O’nun bekçisi olacaklardır.

Yeremya 2023’te geri dönme çağrısına yanıt verdi; ardından 2024’te, görüşü tesis ettiği temel sınamada Roma yüzünden büyük bir grubun ayrılmasıyla hayal kırıklığına uğradı. Yeremya, kıymetliyi bayağıdan, gerçeği yanlıştan haklı olarak ayırdı ve göğün pencerelerinin açılışındaki içsel omega sınamasına kadar yoluna devam etti. Gökler açıldığında, muzaffer kilise kendini hazırlamış olur. Temel dışsal alfa sınamasını geçti; sonra da göğün pencereleriyle ilgili içsel omega sınamasını geçti. Ya geçer ve Tanrı’nın ordusunun bir parçası olur ya da rüzgâr tarafından pencerelerden dışarı savrulur. Yeşaya yirmi ikide Şebna’nın başına geldiği gibi geniş bir tarlaya atılır ya da sandığa atılır. Ya sandığa atılır ya da Nehemya’nın Tovya’yı dışarı attığı gibi veya Mesih’in para bozanları dışarı attığı gibi tapınaktan dışarı atılır. Kir süpürgesi tutan adam mücevherleri sandığa attığında, sandık ya gerçeğin yeni bir çerçevesi içinde Tanrı’nın Sözü’dür ya da sandık Tanrı’nın Tapınağıdır; her ikisi de Mesih’in simgesidir ve Mesih bölünmemelidir.

Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarpmışa gerildi? Yoksa Pavlus’un adıyla mı vaftiz edildiniz? 1. Korintliler 1:13.

Mesih, Pavlus’tan ayrı değildir. Tanrılık, Pavlus’un beşeriyetinden ayrılmış değildir. Beşer olan Pavlus Tanrılığın adıyla vaftiz ettiğinde bölünme yoktu; çünkü beşerî elçi İlahî mesajla birleşir. Pavlus, Efrayim’in putlarına bağlandığı kadar kesin olarak Tanrılığa bağlanmıştı.

Miller’in rüyasında mâbede (mücevher kutusuna) atılanlar, gıdanın saklanıp dağıtıldığı ambara getirilecek olan Malaki 3’teki ondalıklardır. O ambar, yüz kırk dört binin mâbedidir; yahut Petrus’un belirttiği gibi, “ruhsal bir ev, kutsal bir kâhinlik.” Mücevher kutusu ruhsal evdir ve mücevherler kâhinliktir. Bu sebeple Miller’in rüyası “81” sayfasında kaydedilmiştir; bu sayı, İlahî Başkâhinin seksen beşerî kâhinle birleşimini simgeler.

Miller’in rüyasında, pislik fırçası olan adam, mücevherleri, (ki onlar Yeşaya’nın ondalıkları ve Malaki’nin sunularıdır), tapınağa — ki o ambar, ki o da sandıktır — attığında, mücevherlerin getirilmesini tasvir eder. İkinci melek ile ilgili olarak çoğu kez iki soru söz konusudur; ve omega imtihanı, alfa imtihanına ve üçüncü turnusol testine nispetle ikinci meleğe tekabül eder. Çağrı dönüşüdür; ve dönüş, O’nun evinde yiyecek bulsun diye bütün ondalıkların ve sunuların ambara getirilmesiyle gösterilir. Buradaki iki soru şunlardır: “yiyecek” nedir ve “ambar” nedir?

Mücevherlerin haberciler mi, yoksa mesaj mı olduğu, o iki sorunun nasıl yanıtlanacağını belirler. Eğer habercilerse, o zaman onlar, her zaman ikinci adımda inşa edilen tapınağı teşkil eden ondalıktır. Eğer mesaj ise, o zaman bu, tapınağın tepe taşı olarak kemale erdirilen Gece Yarısı Çılgılığı mesajı ve ikinci meleğin mesajının güçlendirilmesidir.

Ve dedi: Bu nedenle adam babasını ve annesini bırakacak ve karısına bağlanacak; ve ikisi tek beden olacak mıdır? Bundan dolayı artık ikisi değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın. Matta 19:5, 6.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Dikkatim Mesih'in ilk gelişinin ilanına yeniden yöneltildi. Yahya, İsa'nın yolunu hazırlamak için İlyas'ın ruhu ve kudretiyle gönderildi. Yahya'nın tanıklığını reddedenler, İsa'nın öğretilerinden yarar görmediler. Onun gelişini önceden haber veren mesaja karşı çıkmaları, onları O'nun Mesih olduğuna dair en güçlü kanıtı kolayca elde edemeyecekleri bir noktaya getirdi. Şeytan, Yahya'nın mesajını reddedenleri daha da ileri götürerek Mesih'i reddetmeye ve O'nu çarmıha germeye sevk etti. Bunu yapmakla kendilerini, göksel tapınağa giden yolu öğretecek olan Pentekost gününün bereketini alamayacakları bir duruma koydular. Tapınağın perdesinin yırtılması, Yahudi kurbanlarının ve törenlerinin artık kabul edilmeyeceğini gösterdi. Büyük Kurban sunulmuş ve kabul edilmişti; Pentekost gününde inen Kutsal Ruh, öğrencilerin zihinlerini yeryüzündeki tapınaktan göksel olana taşıdı; İsa'nın kendi kanıyla girdiği o yerde, kefaretinin yararlarını öğrencilerinin üzerine dökmek için. Ama Yahudiler bütünüyle karanlıkta bırakıldılar. Kurtuluş planına dair sahip olabilecekleri bütün ışığı yitirdiler ve hâlâ işe yaramaz kurbanlarına ve sunularına güvenmeye devam ettiler. Göksel tapınak yeryüzündekinin yerini almıştı; yine de bu değişiklikten haberleri yoktu. Bu nedenle, Kutsal Yer'deki Mesih'in aracılığından yararlanamadılar.

"Birçok kişi, Yahudilerin Mesih'i reddetmeleri ve O'nu çarmıha germeleri karşısında dehşete kapılır; ve O'na yapılan utanç verici kötü muamelenin tarihini okurken, O'nu sevdiklerini düşünür ve Petrus'un yaptığı gibi O'nu inkâr etmeyeceklerini ya da Yahudilerin yaptığı gibi O'nu çarmıha germeyeceklerini sanırlar. Ama herkesin yüreğini okuyan Tanrı, onların hissettiklerini iddia ettikleri İsa sevgisini sınıadı. Bütün gök, birinci meleğin mesajının nasıl karşılandığını en derin ilgiyle izledi. Ne var ki İsa'yı sevdiklerini söyleyen ve çarmıhın hikâyesini okurken gözyaşı döken birçok kişi, O'nun gelişinin müjdesiyle alay etti. Mesajı sevinçle kabul etmek yerine, onun bir aldanış olduğunu ilan ettiler. O'nun gelişini sevenlerden nefret ettiler ve onları kiliselerden dışladılar. İlk mesajı reddedenler ikincisinden yarar göremediler; imanla İsa'yla birlikte göksel tapınağın En Kutsal Yeri'ne girmeye hazırlamak için verilen gece yarısı haykırışından da yararlanmadılar. Ve önceki iki mesajı reddederek anlayışlarını öyle kararttılar ki, En Kutsal Yer'e giden yolu gösteren üçüncü meleğin mesajında hiçbir ışık göremiyorlar. Yahudiler İsa'yı nasıl çarmıha gerdilerse, yalnızca adı Hristiyan olan kiliseler de bu mesajları öylece çarmıha germiş; bu yüzden En Kutsal Yer'e giden yolu bilmiyorlar ve orada İsa'nın aracılığından yararlanamıyorlar. Kullanışsız kurbanlarını sunan Yahudiler gibi, onlar da İsa'nın ayrıldığı bölüme işe yaramaz dualarını sunuyorlar; ve Şeytan, bu aldatmacadan memnun kalarak, dindar bir karaktere bürünüyor ve bu sözde Hristiyanların zihinlerini kendine çekiyor; onları tuzağına sıkıca bağlamak için kendi gücüyle, alametleriyle

ve yalancı harikalarıyla çalışıyor." Erken Yazılar, 259-261.